

τὰ τῆς κοινωνικῆς θέσεως τοῦ Κλεάνδρου καὶ τῆς Οὐρανίας, ἐκ τῆς ἡλικίας τῆς ὁποίας κρύπται — διὰ τὴν εὐχαριστήσιν φαίνεται — ἐν ἔτος.

Ἦδη μαντεύω, ὅτι θὰ μ' ἐρωτήσῃς ποῦ ἐγνωρίσθῃ ὁ Κλεάνδρος μετὰ τῆς Οὐρανίας. Ἐπειδὴ ἡ πρωτότυπος αὕτη μυθιστορία εἶνε τῆς μελαγχολικῆς ρομαντικῆς, ἐὰν δύναται τις νὰ εἴπῃ οὕτω, σχολῆς, ὁ συγγραφεὺς ἐθεώρησε καλὸν ὡς τόπον γνωριμίας νὰ προτιμήσῃ τὸ νεκροταφεῖον, ἐνθα μίαν πρωίαν ἐπορεύθη ἡ Οὐρανία, διὰ νὰ κλάσῃ τὸν ἀποθανόντα πατέρα της.

Ἐκεῖ λοιπὸν ἐφιππος παρουσιάζεται ὁ κ. Κλεάνδρος, ὅστις ἦτο ἀξιωματικός, ἐξελθὼν ἐκ τινος στρατιωτικῆς ἐν Ἑλλάδι Σχολῆς, πιθανὸν τῆς τῶν ὑπαξιωματικῶν, ἡ ὁποία δὲν θὰ ὑφίστατο βεβαίως, καθ' ἂν χρόνον ὁ συγγραφεὺς ἐν τῷ νῶ του ἐσχιδίτζε τὴν πρωτότυπον μυθιστορίαν του. Ἡ δεσποινὶς Οὐρανία κατ' ἀρχὰς φοβεῖται, ἀλλὰ μετὰ ταῦτα καθησυχάζει, διότι ὁ κ. Κλεάνδρος «τὴν τύπτει εἰς τὸν ὄμον» καὶ ἀναφωνεῖ :

— Μὴ φοβοῦ, δεσποινίς, καὶ ἐγὼ ἄνθρωπος εἶμι.

Ἀμφιβέλλομεν, ἐὰν ὁ συγγραφεὺς, εὐρασκόμενος εἰς τὴν θέσιν τοῦ Κλεάνδρου θὰ ἠδύνατο νὰ διαβεβαιώσῃ τὸ αὐτό. Μετὰ τὴν γνωριμίαν ἀνεχώρησαν ὁμοῦ, προπορευομένης τῆς Οὐρανίας τέσσαρα βήματα. Καίτοι ἡ Οὐρανία ἐβάδιζε πεζῇ, καίτοι ὁ Κλεάνδρος ἐβάδιζεν ἐφιππος καὶ μεταξὺ αὐτῶν ὑπῆρχε διάστημα τεσσάρων, ὡς εἶπομεν, βημάτων, ἐν τούτοις ὁ νεαρὸς ἀξιωματικὸς ἐκράτει αὐτὴν ἀπὸ τῆς χειρὸς! Ἐκ τούτου εὐλόγως δύναται νὰ εἰκάσῃ τις ὅτι, ἢ ὁ ἐραστὴς ἢ ἡ Οὐρανία εἶχε χεῖρας μήκους τοῦλάχιστον τριῶν βημάτων.

* *

Μετὰ τὴν πρώτην ταύτην συνάντησιν, τὸ δεύτερον εἶδε τὴν Οὐρανίαν ὁ κ. Κλεάνδρος εἰς τὴν θείαν του ράπτουσαν ἔκτοτε δὲν τὴν εἶδε εἰμὴ ὅτε καὶ ἡμεῖς τὴν εἶδαμεν κατακειμένην ὑπτιᾶν ἕνεκεν ἀσθενείας καὶ... τοῦ καταπεσάντος κεραυνοῦ. Καίτοι ὁμοῦς ὁ νεαρὸς ἀξιωματικὸς δὲν τὴν ἐβλεπεν ἐν τούτοις τὴν ἡγάπα ἐμμανῶς! Εἰς τὸ αἶσθημα τοῦ ἔρωτος ὁ συγγραφεὺς ἀντιτάσσει ἕτερον κῆθημα: τὸ καθῆκον πρὸς τὴν πατρίδα, ὅπερ καὶ ὑπερισχύει. Ὁ Κλεάνδρος λοιπὸν πορεύεται εἰς τὰ σύνορα — ἐνταῦθα ὑπονοεῖται ἡ τελευταία ἐπιστρατεύσις — καὶ διατελεῖ ἐν ἀλληλογραφίᾳ μετὰ τῆς Οὐρανίας ἡ ὁποία ὁμοῦς τὸν λησμονεῖ καὶ ἐρᾶται, ὡς ἰδιότροπος γυνή, πτωχοῦ τινος δυσειδοῦς ἐξ ἀσῆμου γένους. Τὸ διάθημα τοῦτο πληγώνει εἰς τὰ καίρια τὴν μητέρα της, ἣτις καὶ ἀποθνήσκει. Μετὰ παρέλευσιν ὀλίγου χρόνου διαλυθείσης τῆς ἐπιστρατεύσεως ἕνεκα τοῦ ἀποκλεισμοῦ ἔρχεται εἰς Ἀθήνας ὁ κ. Κλεάνδρος, ἀφοῦ ἀπέστειλε πλείστας ἐπιστολάς, ὧν τὸ κείμενον παρατίθησιν ὁ συγγραφεὺς. Ἀπασαὶ αὗται αἱ ἐπιστολαὶ διατελοῦσιν εἰς ἐμπόλεμον κατάστασιν μετὰ τῆς γραμματικῆς καὶ τοῦ συντακτικοῦ, τὸ ὁποῖον δυνύει ὅτι ὁ κ. Κλεάνδρος ἠδύνατο κάλλιστα νὰ εἶνε ἀξιωματικὸς ἀλλὰ δι' οὐδεμίαν ἄλλην θέσιν ἦτο κατάλληλος, οὔτε δι' ὑψηλῆς τῆς τοῦ Πανεπιστημίου. Ὁ ἐραστὴς βλέπει τὴν ἐρωμένην του εἰς τὰς ἀγκάλας ἄλλου καὶ αὐτοκρονεῖ εἰς τὸ νεκροταφεῖον μετὰ τοῦτο ἡ σκληρὰ ἐρωμένη περὶφρονεῖ κατὰ τρόπον τὸν ὁποῖον μόνον ὁ συγγραφεὺς ἠδύνατο νὰ ἐπινοήσῃ καὶ ἀποθνήσκει καὶ αὐτὴ εἰς τὸ νεκροταφεῖον πίπτουσα ἐπὶ τοῦ πτώματος τοῦ κ. Κλεάνδρου ὅστις, Κύριος οἶδε, πρὸ πόσου χρόνου εἶχε ταφῆ.

* *

Ἐξ ὄλων τῶν προσώπων, ὡς βλέπει, εὐγενέστατε Κόμη,

ὁ συγγραφεὺς ἐρπίσθη μόνον τοῦ πτωχοῦ δυσειδοῦς καὶ ἀσῆμου ἐραστοῦ, ὅστις βεβαίως θὰ θρηνῆ ταύτην τὴν στιγμὴν τὴν ἀπώλειαν τῆς Οὐρανίας, ὅπως καὶ ἐγὼ θρηνῶ τώρα τὴν ἀπώλειαν τοῦ χρόνου, τὸν ὁποῖον κατηνάλωσα θέλων νὰ σὲ ἔχω ἐνήμερον εἰς τὴν φιλολογικὴν κίνησιν τῶν Ἀθηνῶν.

Τσοπανάιος

ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΟΝ ΜΟΥΣΕΙΟΝ

Ἀδύνατον ἀληθῶς ἀποβίνει εἰς ἄνθρωπον λογικὸν νὰ πιστεύσῃ, ὅτι μετὰ πολλῶν μηνῶν ἀνακρίσεις, ἀπολύτως οὐδὲν ἴχνος φαίνεται περὶ τῆς κλοπῆς τοῦ νομισματικοῦ μουσείου, περὶ κλοπῆς ἐπιστημονικῆς, ὡς τὴν ὠνόμασαν, δύο καὶ ἡμίσεως περίπου χιλιάδων νομισμαμάτων. Καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει καθ' ἣν δύο καὶ ἡμισυ χιλιάδες νομίσματα ἐπιστημονικῶς ἐξελέγησαν καὶ ἐκλάπησαν ἐν μιᾷ καὶ μόνῃ νυκτί, πάλιν ἀλλόκοτον φαίνεται νὰ μὴ ἀνακαλυφθῆ μέχρι τοῦδε ἴχνος τοιοῦτου τολμηροῦ κλέπτου καὶ σχινοβάτου, διὰ τοῦ κεραυνωγαγοῦ κατελθόντος. Πολὺ δὲ μάλλον ἀλλόκοτος φαίνεται ἡ παντελής ἐξάλειψις τοῦ κλέπτου, ὅταν καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα, ὡς καὶ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς ἐξετέθη, τοιαύτη κλοπὴ ἀπικτῆ χρόνον μακρὸν καὶ ἐπιστήμονα νομισματολογικὸν ἔξοχον ὅπως ἐπιτελεσθῆ. Καὶ εἶνε μὲν ἀληθές, ὅτι ἐδημοσιεύθη ἐσχάτως, ὅτι φῶς ἤρχισε νὰ ἐπιφάνηται ἐν τῇ ἀνακρίσει ταύτῃ καὶ ὅτι ἐσταμάτησεν ἡ ὑπόνοια ἐπὶ ὄρισμένου προσώπου μάλιστα. Ἀλλ' ὁμοῦς τίποτε δὲν βλέπομεν. Περιμένομεν δὲ ἀκόμη νὰ μάθωμεν πόσα ἐκ τῶν ἀπομεινάντων νομισμάτων εἶνε κίβδηλα, διότι ὁ περίφημος τῆς μιᾶς νυκτός κλέπτης ἦτον, ὡς φαίνεται, οὐ μόνον σχινοβάτης, ἀλλὰ καὶ κιβδηλοποιὸς καὶ ταχυδακτυλουργὸς ἔξοχος. Δὲν ἐννοοῦμεν δὲ διατὶ τόσος θόρυβος γίνεται ἤδη περὶ τῆς μεταφορᾶς τῶν λειψάνων τοῦ μουσείου, ἀφοῦ ἀθροῦδως ἐπετελέσθη ἡ μεταφορὰ τῶν καλλίστων αὐτοῦ νομισμάτων εἰς τὰ ἐρμαρία τῶν ἐρασιτεχνῶν.

ΜΑΣΚΑΡΑΤΙΚΑ

Τί μεγάλα πανηγύρια, τί χοροὶ μασκαρεμένοι,
ξενυκτίσματα καὶ γλέντια, χορταάδες καὶ μεθόσια,
τὸ μυαλὸ μεταρσιοῦται καὶ ἀνεβοκατεβαίνει
καὶ τὸ ἔθνος συγκεντροῦται καὶ βαδίζει δὴν ἴσια
Ὅλοι τρέχουν ἄνω - κάτω καὶ ὅλοι κάνουν σαματᾶ
καὶ ἡ γῆ ὅλη κινεῖται καὶ ὁ ἥλιος σταματᾶ.

Καὶ μᾶς φεύγει ὁ Κορυτοπάσης δῆλα δὴ ὁ κόρτε πᾶσι
μὰ ἐκεῖ ἔπον θὰ πάη θὲ νὰ ἔβῃ σαρακοστή,
πλὴν τὰς τελευταίας ὥρας προσπαθῆ γὰρ νὰ ἐσπάσῃ

καὶ μὲ δάκρυα τὸν βρέχουν αἱ πισταὶ καὶ οἱ πιστοί.
 "Ω! τί λύπη μᾶς ἀφίσεις ἔξαφρα ἀταχωρῶν
 σὲ τῶν καρδίδων τὸ βέλος, σὺ ὁ λείων τῶν χορῶν.

Εἰς τὸ ρεῦμα τῆς ζωῆς σου διατί νὰ μᾶς γνωρίσης,
 προσβεντὰ τῆς Ἰταλίας, ἐρωτόληπτε μεγάλη,
 ἀφοῦ ἦτο πεπρωμένον οὕτω πως ἂν ἀναχωρήσης
 καὶ νὰ κλάψουν τὴν φεγγὴν σου καὶ καρδίαι τόσαι ἄλλαι:
 "Ω! τί λύπη θὲ ἂν ἀφήσης εἰς τὴν γῆν τῶν Ἀθηνῶν
 προσβεντὰ τῆς Ἰταλίας μὲ τὸν μύτον τὸν κλειστόν.

Τί μεγάλα παρηγόρια τί χοροὶ μασκαρέμενοι,
 τί σπονδαῖα κριματάτα ἐνεργῶν διακαῶς.
 συναυλίας φιλοπτώχων καὶ πολλοὶ προσκεκλημένοι,
 ποῶς νὰ πρωτοελεήσῃ τοὺς πτωχοὺς τοῦ Πειραιῶς.
 καὶ ὁ Παρθασσοὺς φροντίζει
 γιὰ τὰ τέκνα τοῦ λαοῦ,
 ὁ θεὸς νὰ τοῦ χαρίσῃ
 τὰ ἰλέη τοῦ θεοῦ.

Εἰς τὰ μαγαζιά ἢ μάσκαίς ταῖς βιτρίναις μασκαρεύουν,
 κ' ἡ Βουλὴ εἶνε κλεισμένη γιὰτὶ κάνει ἀποκοπή,
 καὶ οἱ βουλευταὶ ἔτοδες μπάλας καὶ ἔτ' ἀπρεμιντζὰ χορεύουν
 κ' ἄλλο εἰς τὰς ἐπαρχίας τρέψῃ καὶ πίνουν μακρὰ.
 "Ολοὶ τρέχουν ἄνω - κάτω κ' ἄλλοι κάνουν σαματᾶ
 καὶ ἡ γῆ ὅλη κινεῖται καὶ ὁ ἥλιος σταματᾶ.

Κωνσταντῆς Σπυρίδης

Ο ΤΥΠΟΣ ΜΑΣ

Ἐκ τῆς "Ἀνδρου:

Ὁ δημιουργὸς τῆς φύσεως μολονότι ἐνέδωκε τὴν
 φύσιν τοῦ κυανοῦ χρώματος τοῦ εὐμειστοτέρου εἰς τοὺς
 ὀφθαλμοὺς τοῦ ἀνθρώπου ἐν ταιούτῳ κατ' αὐτὰς τὰς ἡ-
 μέρας περιέβαλεν αὐτὴν διὰ τοῦ λαμπροτάτου λευκοῦ
 χρώματος Αὐτοῦ ὅποια θαυμασίως φυσικὴ καλλονή, ὅ-
 ποια λαμπρὰ θέα πόσα εὐάρεστα καὶ τερπνὰ αἰσθήματα
 διαγεύονται εἰς τὴν καρδίαν ἐνὸς ἀυαίσθητου θεατοῦ· τὰ
 χιονοσκεπέστα ὄρη τῆς νήσου φαίνονται ὡς ἄλλα κρυ-
 στάλλινα τριγωνικὰ πορίσματα.

Ἐκ τοῦ Φαροῦ τῆς Σύρου:

Ὅυδεις βεβαίως δύναται νὰ ἀρνηθῇ ὅτι ἡ ἐπὶ ἔξαετίαν
 ἐπισκοπιζουσα λύσις τῆς οἰκονομικῆς καχεξίας τοῦ

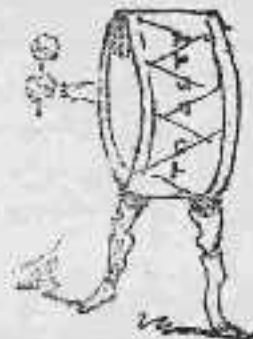
τόπου, ὁμοιάζει μὲ τὴν λύσιν τοῦ τετραγωνισμοῦ τοῦ με-
 γάλου κύκλου.»

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ:

«Ἐξετάζοντες ἐν τῷ σπουδαστηρίῳ μας τὰς ἀνάγκας
 τῆς τε κυβερνήσεως καὶ τῆς πολιτείας, καὶ μελετώντες
 τὰς φάσεις τῆς οἰκονομικῆς καχεξίας τοῦ τόπου, ἐρευ-
 νῶντες δὲ καὶ ἐκείνας τῶν ἄλλων ἐθνῶν τῶν εὐρεθέντων
 εἰς τὴν αὐτὴν δυσάρεστον θέσιν, ἀπελήξασμεν εἰς τὸ συμ-
 πέρασμα, ὅτι ἡ κυβέρνησις μας, ἂν πράγματι ἐπιθυμῇ τὴν
 εὐημερίαν τοῦ τόπου ὀφείλει νὰ πράξῃ σήμερον ὅ,τι ἔ-
 πρᾶξεν ἡ Αὐστριακὴ κυβέρνησις τὸ 1868 καὶ 1869.

Ρευνοσχίτη

BIBLIA

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΙΔΙΩΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ G. Bour-
dou-Viane καὶ H. Margon, μεταγλωττισθὲν ἐκ τοῦ γαλλικοῦ ὑπὸ
 Ν. Γ. Ματζαβίνου, δικηγόρου καὶ διπλωματούχου τῆς ἐν Παρισίοις
 Σχολῆς τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν. Περιττόν κρίνομεν νὰ εἰπωμέν τι
 περὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἐν λόγῳ ἐγχειριδίου τῶν προειρημένων διακρηπῶν νο-
 μομαθῶν πάντες οἱ περὶ τὰς πολιτικὰς ἐπιστήμας ἀσχολούμενοι, ὅσοι οἱ
 ἐγκύπτοντες εἰς τὸ δίκαιον καὶ θέλοντες νὰ ἔχωσι βοήθημα εἰς τὸν κλάδον
 τούτου τοῦ δικαίου, προτιμῶσι τὸ Ἐγχειρίδιον τοῦ Διεθνoῦς Ἰδιωτικοῦ Δι-
 καίου τῶν G. Bourdon-Viane καὶ H. Margon, ὅπερ μεταγλωττίσεν ὁ κ.
 Ματζαβίνος, διὰ τε τὴν σαφῆνειαν αὐτοῦ, διὰ τὸ σύντομον καὶ τὴν ἐπι-
 στημονικότητα, μεθ' ἧς εἶνε διατεταγμένη ἡ ὕλη. Δὲν διεξήλθομεν ὀλόκλη-
 ρον τὸ βιβλίον ἐκ τῶν ὀλίγων ὅμως φύλλων, τὰ ὅποια ἀνέγνωμεν, δυνά-
 μεθα νὰ εἰπωμεν, ὅτι ἡ μετάφρασις εἶνε καλλίστη, καὶ ὅτι ἡ ἐν τῷ προλό-
 γῳ ἀναφερομένη δειλία τοῦ μεταφραστοῦ παραδίδοντας τὸ σύγγραμμα τούτο
 εἰς τὸν ἐπιστημονικὸν κόσμον ἔδυνάτο νὰ λείψῃ.

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΙ. Ὑπὸ τοιοῦτον τίτλον ἐξεδόθη τῆς
 παιδαγωγικῆς βιβλιοθήκης τὸ πρῶτον τεῦχος τοῦ πρώτου τόμου. Ὁ κ. Μ.
 Βρατσάτος θέλων νὰ καταστήσῃ γνωστὴν πᾶσαν τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων
 παιδαγωγικὴν ἐργασίαν, ἤρξατο ἐκδίδειν εἰς τεύχη περιοδικῶς μετάφρασιν
 ἐλευθέραν τῶν καλλίστων πρῶτονικῶν συγγραμμάτων, ὅσα ἀφορῶσιν εἰς
 τὴν παιδείαν καὶ ἀγωγὴν τῶν παιδίων. Ἐν μόνον ἐλαττωματικὸν εὐρίσκο-
 μεν εἰς τὰ τεύχη ταῦτα, ὅτι τιμώμενα δραχμῆς δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ᾄσι
 προσιτὰ εἰς τοὺς πολλοὺς.

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑΙ. Ὁ κ. Τηλ. Ἀναστασιάδης ἐξέ-
 δωκεν εἰς ἰδιαιτερον φυλλάδιον διάφορα ἄρθρα, τὰ ὅποια ἐδημοσίευσεν εἰς
 τινὰς ἐφημερίδας.

ΕΚΛΕΚΤΑ ΜΥΘΙΟΤΟΡΗΜΑΤΑ. Εἰκονογραφημένον μυθιστορημα-
 τικὸν περιοδικὸν ἐκδιδόμενον ἐν Ἀθήναις κατὰ Πέμπτην καὶ Κυριακὴν.—
 Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται κατὰ πᾶσαν ἐποχὴν.—Περιεχόμενα τοῦ σημερι-
 νοῦ φύλλου: *Ἀγροδόστον Μακέ:* Ὁ Κόμης Λαδερνῆ, (μετὰ εἰκόνων)
 μετάφρασις Χαρ. Ἀρνίτου, (συνέχεια). — *Fortuné Boisgobey:* **Τὸ**
Κομμένο Χέρι, μετάφρασις Διάσωπου, (συνέχεια). — *G. Goetschy:* **Ὁ**
Στρατιώτης τοῦ Μαραθῶνος, ἑλληνικὸν διήγημα.